

Ur Baptistisk Pingst brev 150

Den oönskade har blivit önskad – del 2

Här i andra infobrevet med citat ur Christer Åbergs bok "Den oönskade", är temat Christers dop i vatten och dopet i den helige Ande. Bokens första kapitel heter "Mörkret" och börjar på följande sätt (sidan 11): "Jag hade aldrig i mitt liv känt mig älskad, betydelsefull eller behövd. Därför såg jag ingen utväg än att avsluta mitt av människor oönskade liv, 17,5 år gammal."

Bakom mörka tankar, låg bland annat fosterhemsplaceringar och flera mobbare. På sidan 85 i boken skriver Christer: "Egentligen var jag ett glatt barn som hade nära till skratt. Min fostermor hade vid ett tillfälle berättat för mig då jag var vuxen, innan hon blev alltför dement, att jag hade lett och skratt mot alla då jag först kom till dem på landet. Men på grund av allt kuvande och nedtryckning som jag skulle få uppleva hemma, i skolan och på min fritid blev jag till slut inte ett glatt barn. Min osäkerhet lyst alltför tydligt igenom mig."

Då man idag ser Christer Åberg i aktion, exempelvis med sin bloggsajt www.apg29.nu, sin intellektualism och sin teologiska skärpa – är det närmast obegripligt att förstå att han, före sin frälsningsupplevelse, kännetecknats av djup förkastelse. Egen karateträning och att träna andra, hjälpte honom till viss del i all förödmjukelse.

DOP I VATTEN OCH ANDE

Men nu till fortsättningen på frälsningens väg, det vill säga med dop i vatten och dop i den helige Ande. Citerar från sidorna 142-145:

"Jag hade läst i Bibeln om dopet. Jag fick klart för mig att jag behöver bli döpt till Kristus i Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Jag kunde inte så mycket om det med det var någonting i mitt inre som sa: 'Jag behöver bli döpt!' Att jag en gång tiden hade blivit begjuten med vatten som ett litet barn, vilket de brukar kalla för barndop, hade jag inte en tanke på. Utan jag förstod att nu trodde jag på Jesus och därför behöver jag bli döpt. Jag var jättenervös den söndagskvällen i Ljungby pingstkyrka då jag skulle döpas. Det var i januari, några månader efter att jag hade blivit frälst. Parkeringen utanför var fylld med massor av bilar och inne i kyrkan var det fullt av folk. Hela kyrksalen var fullsatt och till och med på läktaren. Det var jag och en liten 10-årig pojke som skulle döpas. Han var son till ungdomspastorn Johnny som skulle hålla i förrättningen.

Vi var klädda i vita kläder som symboliserade att vi nu har blivit rena i Kristus Jesus. Man behöver inte bära vita kläder. Det går bra i vanliga kläder, men så brukade de göra i den församlingen. Vi döptes i en liten bassäng som låg gömd under golvet på estraden längst fram i församlingssalen. De hade tagit bort golvlocken och fyllt bassängen med vatten som kallades för dopgrav. Det symboliserar att man begraver sitt gamla liv med Kristus och uppstår i Kristus med det nya.

Först döptes pojken av sin pappa ungdomspastorn. Därefter gick jag ner i vattnet på en liten trappa. Johnny stod i vattnet och tog emot mig. Precis innan dopet såg jag att alla stirrade på mig. Jag undrade varför de tittade så mycket, men sedan förstod jag att det som nu hände var ett stort och fantastiskt under, som det alltid är då någon har bestämt sig att

följa Jesus och döpas i hans namn. Ungdomspastorn sa till mig högt och tydligt så att alla skulle höra: 'På min Mästares befallning och på din egen bekännelse döper jag dig till Kristus i Faderns och Sonens och den helige Andes namn!' Därefter sänkte han mig ner bakåt i vattnet så hela jag blev omsluten och sen fällde han upp mig igen så att allt vatten rann i sprida strömmar. Och nu var jag döpt på det bibliska sättet som nya testamentet lär och berättar om...

Vid ett möte (senare, min anm.) hörde jag en äldre kvinna be på ett annat språk. Hon satt längst bak i lokalen så jag kunde inte se vem det var...Så jag vet inte än idag vem som bad på det annorlunda språket. Jag förstod inte varför hon inte bad på svenska. Det lät som finska så jag tänkte att hon kanske var från Finland. Senare skulle jag förstå att hon brett i tungor. Bibeln lär att när man har omvänt sig och låter sig döpas ska man få den helige Ande som gåva. Det är då som man kan tala i tungor. Tungotal är ett bönespråk till Gud. Att få den helige Ande som gåva kallas också för Andedop. Och nu ville jag så gärna bli döpt i den helige Ande och tala i tungor. Men jag visste inte hur det skulle gå till...Därefter köpte jag en bok som heter 'Andens nya liv' som jag hittade i pingstkyrkans bokstånd i entrén. Den var skriven av bibelläraren Leif Svensson (en av dem som omkom i Estonia, min anm.)...

Han skrev i boken att den helige Ande är given. Jesus sände den helige Ande på pingstdagen för snart 2000 år sedan. Och nu var det bara att ta emot honom i tro eftersom han var en gåva. En gåva tar man alltid emot annars får man ju inte gåvan. Han skrev att först tar man emot den helige Ande och sedan öppnar man sin mun och börjar tala i tungor. Jag beslöt mig för att pröva detta. Hemma i min lägenhet böjde jag knä vid min säng, som jag alltid brukade göra när jag bad på den tiden. Och så tog jag emot den helige Ande i tro, tackade Gud, öppnade min mun och började tala i tungor. Det fungerade! Från den stunden var jag döpt i den helige Ande och kunde tala i tungor. Nu hade jag med trevande steg börjat trons vandring i min efterföljelse av Jesus Kristus."

Sigvard Svärd